

حاج آقارضا رفیع

روزنا میری

رضا رفیع ملقب به «قائم مقام الملک» فرزند حاج محمد مهدی شریعتمدار ملاک و روحانی بزرگ گیلان در سال ۱۲۶۴ شمسی در رشت متولد شد. تحصیلات مقدماتی را نزد معلمین خصوصی فراگرفت، سپس طبق عرف و مرسم آن زمان در حوزه علمیه رشت سطوح را نزد علمای آن شهر به اتمام رسانید و چند سال نیز درس خارج خوانده و اجازه اجتهاد گرفت، نامبرده قدری هم ریاضیات، نجوم، منطق، خطابه، رجال و کلام را فراگرفت.

در سن ۲۰ سالگی در زمرة مشروطه خواهان درآمد و با میرزا کریم خان رشتی معزالسلطان ارتباط نزدیکی پیدا نمود. در همان زمان به آموختن زبان روسی پرداخت و در مدت کوتاهی خواندن و نوشتند و مکالمه روسی را به خوبی آموخت بدینوسیله با کنسول روس در گیلان مراوده یافت و تدریجاً مشاور آنها شد.^۱

در اوایل جنگ جهانی اول سال ۱۲۹۳ شمسی به تهران آمد و از طرف دولت تزاری روسیه به سمت کسول افتخاری سفارت روس در تهران انتخاب و رسمایه وزارت امور خارجه ایران معرفی گردید.^۲ کار او رسیدگی به امور مربوط به اتباع روسیه در سازمانهای اداری ایران بود و این سمت را تا انقلاب اکبر روسیه عهدهدار بود. در همین سالها یک روز هنگام عبور از خیابان شاه آباد به طرف درشکه‌اش تیراندازی شد و به رغم اصابت دو گلوله به بازوی او، جان سالم بدر برد.^۳ در آن زمان شایع شد که این تیراندازی به تحریک هواداران سیاست انگلیس در ایران صورت گرفت. در سال ۱۲۹۸ شمسی از طرف احمدشاه قاجار لقب «قائم مقام الملک» به وی اعطای گردید. در پی کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ شمسی، عده‌ای از رجال و بزرگان بازداشت شدند. حاج آقا رضا رفیع هم

۱. باقر عاقلی، رضانامه و قانون منحدالشکل، تهران، نشر نامک، ۱۳۷۷، ص ۱۳۱.

۲. باقر عاقلی، خاطرات یک نخست وزیر (احمد متین دفتری)، تهران، علمی، ۱۳۷۰، ص ۳۲.

۳. باقر عاقلی، شرح حال رجال سیاسی و نظامی معاصر ایران، تهران، نشر گفتار، نشر علم، ۱۳۸۰، ج ۲، ص ۷۳۴.

به زندان افتاد و تمام مدت رئیس‌الوزرایی سید ضیاء‌الدین طباطبائی را در زندان بسر برداشت.^۴ او در ۶ خرداد ماه سال ۱۳۰۰ شمسی از زندان آزاد شد،^۵ و مورد توجه خاص سردارسپه رضاخان رئیس قشون و وزیر جنگ قرار گرفت. وی در سال ۱۳۰۰ شمسی که قشون متحددالشکل پا گرفت به سمت مشاور سیاسی رضاخان سردارسپه در قشون استخدام شد.^۶

او که ابتدا ملبس به لباس روحانیت بود یکی از نخستین کسانی بود که پس از تأسیس سلسله پهلوی و به قدرت رسیدن رضاخان، در سال ۱۳۰۵ شمسی، برای نشان دادن همسویی با سیاستهای فرهنگی رضاشاه، از لباس روحانیت بیرون آمد و به قول خودش لباس فرنگی پوشید.^۷ رضا رفیع در دوره‌های ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۷، ۶، ۵، ۴ از طوالش، گرگان‌رود و بندرپهلوی (آنژلی) به نمایندگی مجلس شورای ملی برگزیده شده و به عنوان سناخور انتصابی، در دوره‌های دوم و سوم مجلس سنا نیز حضور داشت.^۸

وی اگرچه همواره با سیاستهای دودمان پهلوی همراهی داشت و به عنوان یکی از مشاوران ویژه رضاشاه و محمدرضا پهلوی ایفای نقش می‌کرد، اما گاهی روابط میان آنها دچار مشکلاتی می‌شد.

به عنوان نمونه در دوره دوازدهم مجلس شورای ملی در سال ۱۳۱۹ شمسی مصوبنیت پارلمانی او سلب و به دادگاه احضار و برای مدت چند ماه زندان و چندین ماه در تبعید بسر برداشت. ولی سرانجام تبرئه گردید و به مجلس بازگشت.^۹

همچنین در دوره هفدهم مجلس شورای ملی او از نمایندگانی بود که به نفع دکتر محمد مصدق با طرح محدودیت اختیارات شاه (اینکه شاه باید سلطنت کند نه حکومت) موافقت کرد. با وجود این، رضا رفیع پس از کودتای ۲۸ مرداد به عنوان سناخور انتصابی به مجلس سنا راه یافت و برای دو دوره در این سمت باقی ماند و بدین‌گونه بیش از پیش خود را به دربار نزدیک ساخت. اما در سال ۱۳۴۰ شمسی در دوره نخست وزیری دکتر علی امینی با لایحه اصلاحات ارضی مخالفت نمود. انگیزه واقعی او به درستی روشن نشد، اما همین موضع وی باعث شد که مورد خشم محمدرضا شاه واقع شده و از صحنه سیاست کار زده شود. به همین علت، رضا رفیع پس از عمری

^۴. رضا رفیع، اولین آشنازی با شاه، سالنامه دنیا، ش ۱۱-۱۲، سال ۱۳۳۵، ص ۱۵۳.

^۵. باقر عاقلی، رضاخان و قشون متحددالشکل، ص ۱۳۲.

^۶. رضا رفیع، روزنیکه تغییر لباس دادم، سالنامه دنیا، ش ۱۹-۲۰، سال ۱۳۴۲، ص ۷۹.

^۷. عطا، الله فرهنگ فهرمانی، اسامی نمایندگان مجلس شورای ملی از آغاز مشروطه تا دوره ۲۴ فلانگنگاری و نمایندگی مجلس سنا در هفت دوره تغییبیه، تهران، مجلس شورای ملی، ۱۳۵۶، ص ۱۱ و ۴۱۱، ۴۵۰.

^۸. ص ۱۵۵.

حضور پیدا و پنهان در عرصه سیاست، یکی دو سال پایان عمر خویش را در ازدواج سیاسی بسر برد و سرانجام در سال ۱۳۴۲ شمسی در سن ۷۸ سالگی درگذشت. عکس‌های این شماره از فصلنامه تاریخ معاصر اختصاص به معرفی این شخصیت دارد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

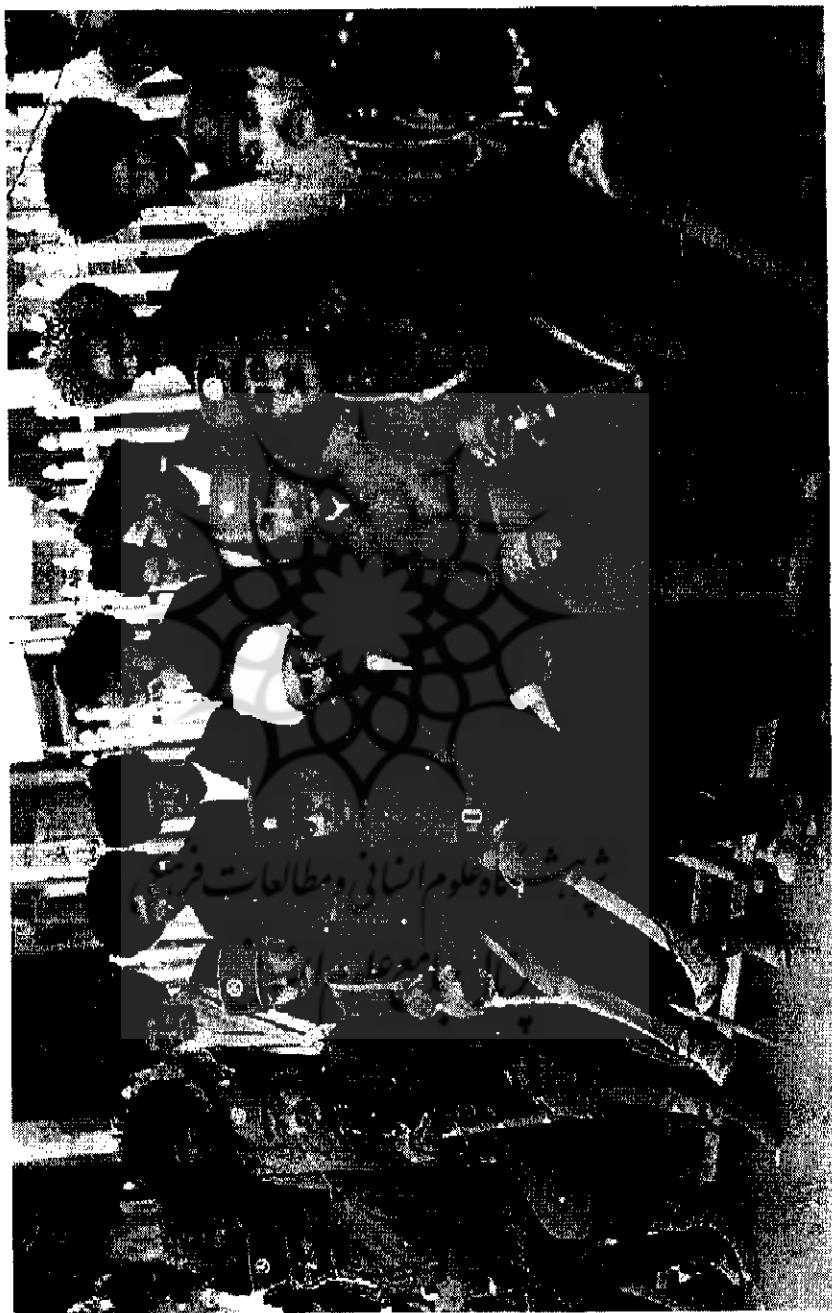

حاج آقا رضا رفیع در لباس روحانیت در دفتر کار خویش | ۱۸۰۵

حاج آقا رضا رفیع با لباس شخصی و کلاه پهلوی (۱۳۶۲)

سرنگ علی توفیق، فرج الله بهرامی، رضا رفیع، امیر امیراعظمی سردار رفعت علی تقی، فضل الله زاهدی [۱-۸۳۲] حج آقا رفیع و عده‌ای از هزاران رضاشاه پهلوی در جریان سفر به بندرگز؛ از جب به راست امیرکر خداوار خداواری، محمود انصاری.

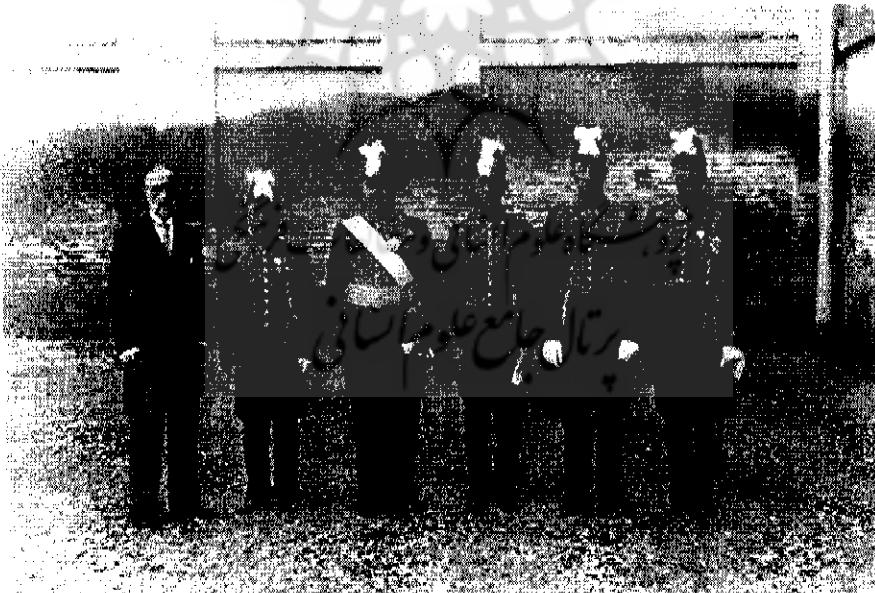

رضا شاه پهلوی در سفر لرستان با همای همراه از چب به راست هر رضا دریغ عزیز احمد امیر احمدی آ رضا شاه پهلوی و نفر آخر امیر اعلم [۱۸۷۶-۱]

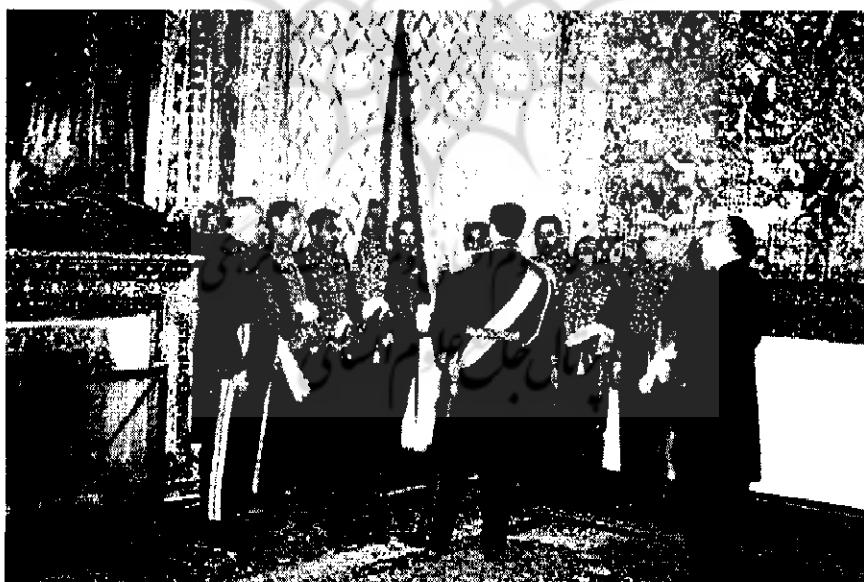
از چپ به راست: رضا رفیع، محمدرضا پهلوی و لیلیت، رضا شاه پهلوی، جعفرقلی سردار اسد بختیاری | ۱۹۲۰

از چپ به راست: رضا رفیع، محمود بدرا، محمود جم، علی منصور، اسماعیل مرأت، محمدابراهیم شوکت‌الملک علم | ۱۴۱۰-۱۴۲۰

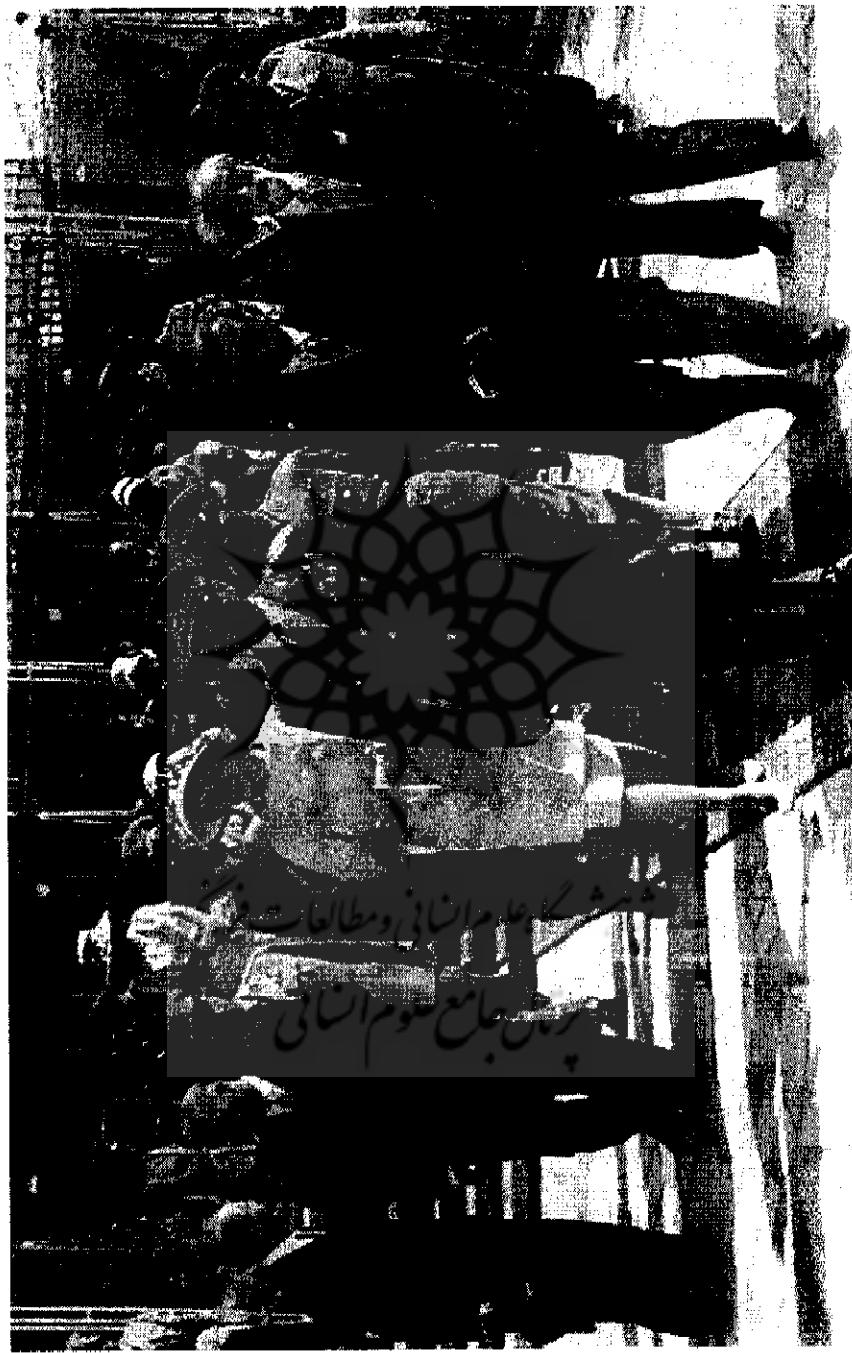

روز افتتاح بیمارستان هدایت در دروس؛
از چپ به راست: ۱. مهدیقلی هدایت ۲. رضا رفیع ۴. علی امیر حکمت | ۱۱-۲۵۱۳

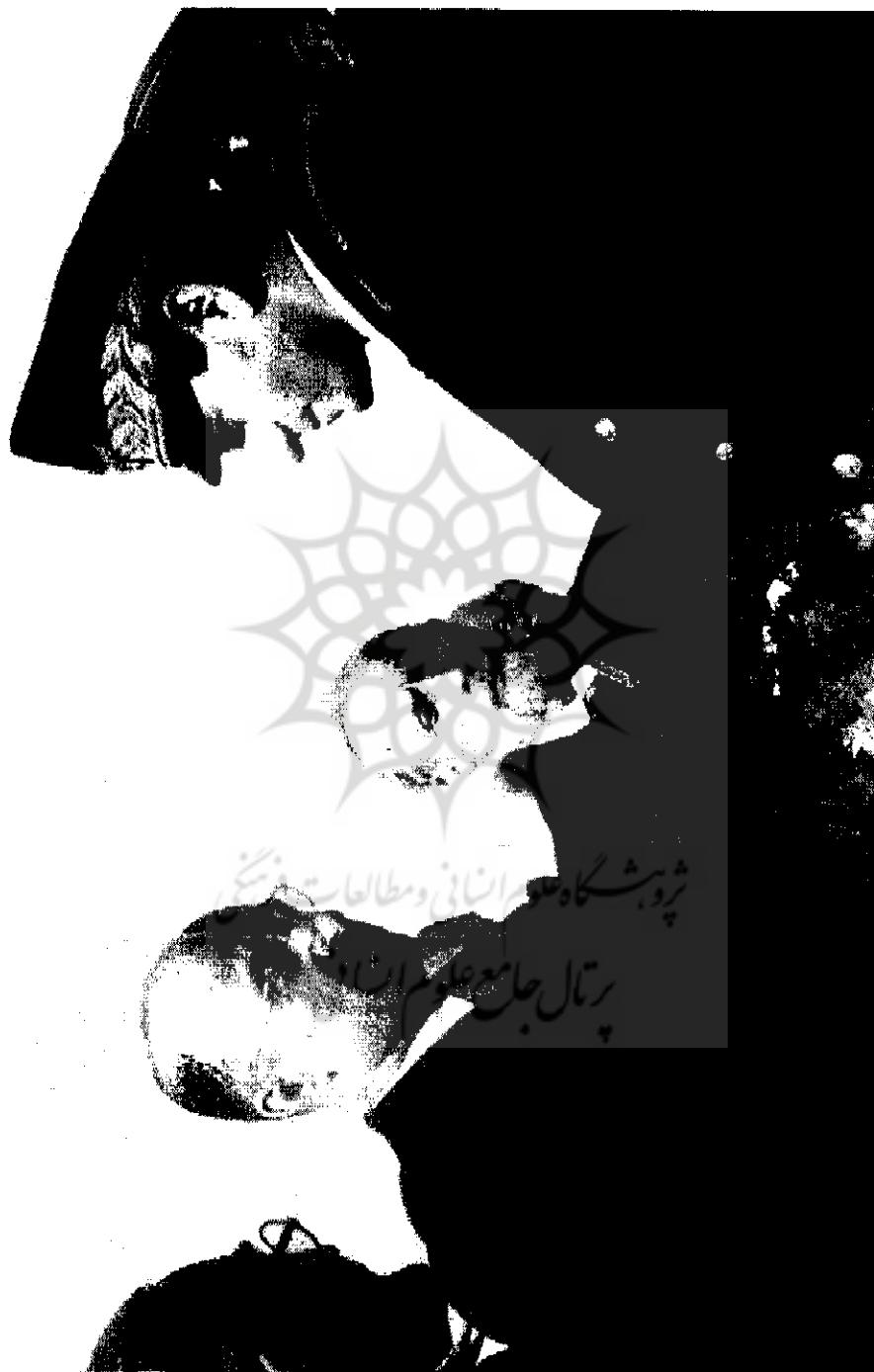

محمد رضا پهلوی به هنگام ملاقات با جمعی از اعضای کابینه دکتر محمد مصدق در یک سلام رسمی
از چپ به راست: باقر کاظمی، شمس الدین امیرعلانی، علی امینی، خلیل طالقانی،
مرتضی بزدان بناء، محمد رضا پهلوی، رضا رفیع | ۱۴-۴۰۱۵ | ۹

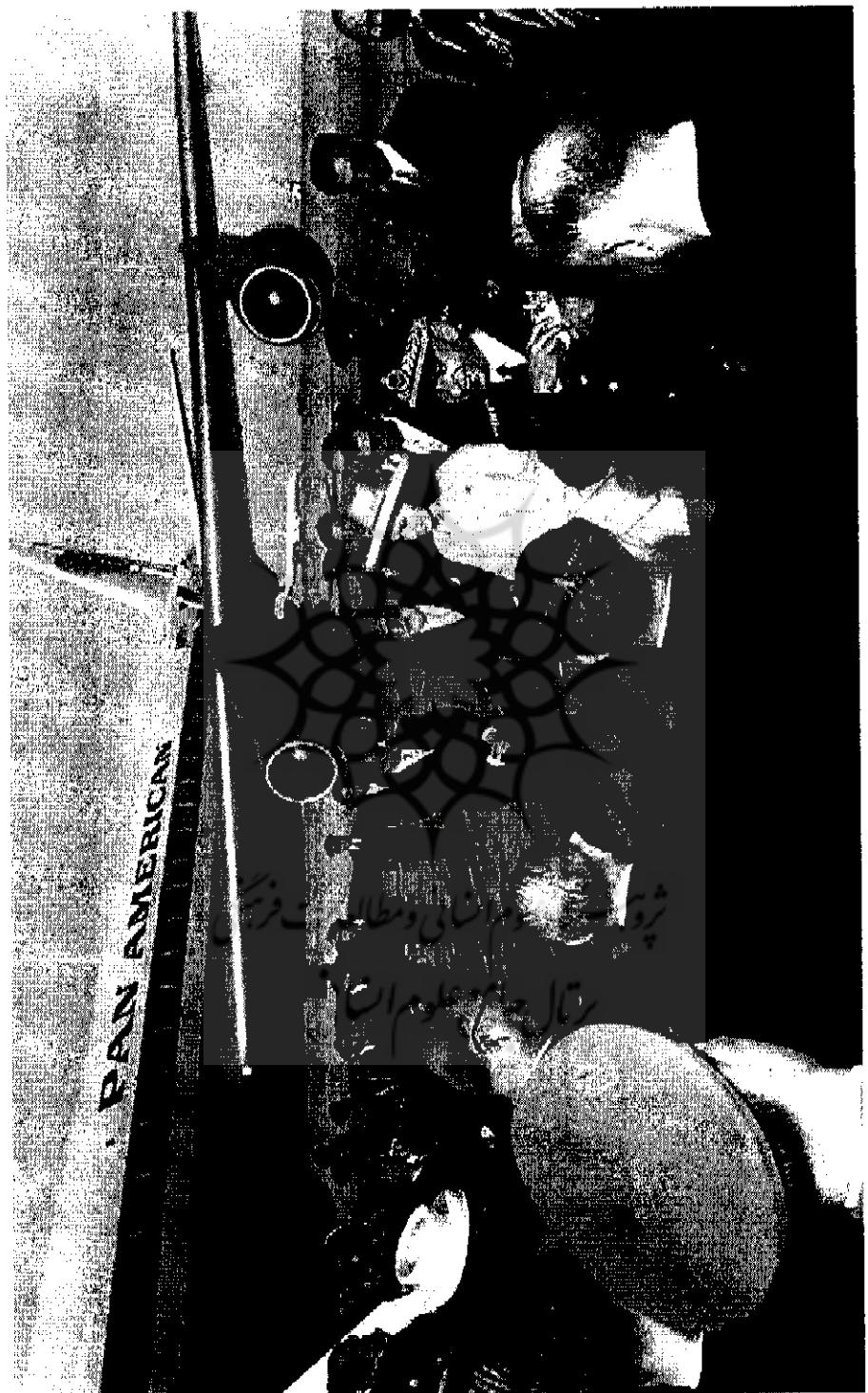
از چپ به راست: حسین علام، محسن نصر، غلامعلی اوسی، غلامرضا پهلوی، فرج پهلوی، محمد رضا پهلوی، هرام آریان، علی امینی، رضا رفیعی (۱۹۶۵-اپ)

از جنبه برداشت: بدین الزمان فرزندان، علی اکبر سپاس، رضاها رفیق، محمد رضا بهلولی | ۱۳۴۶-۱۳۵۲[۱]

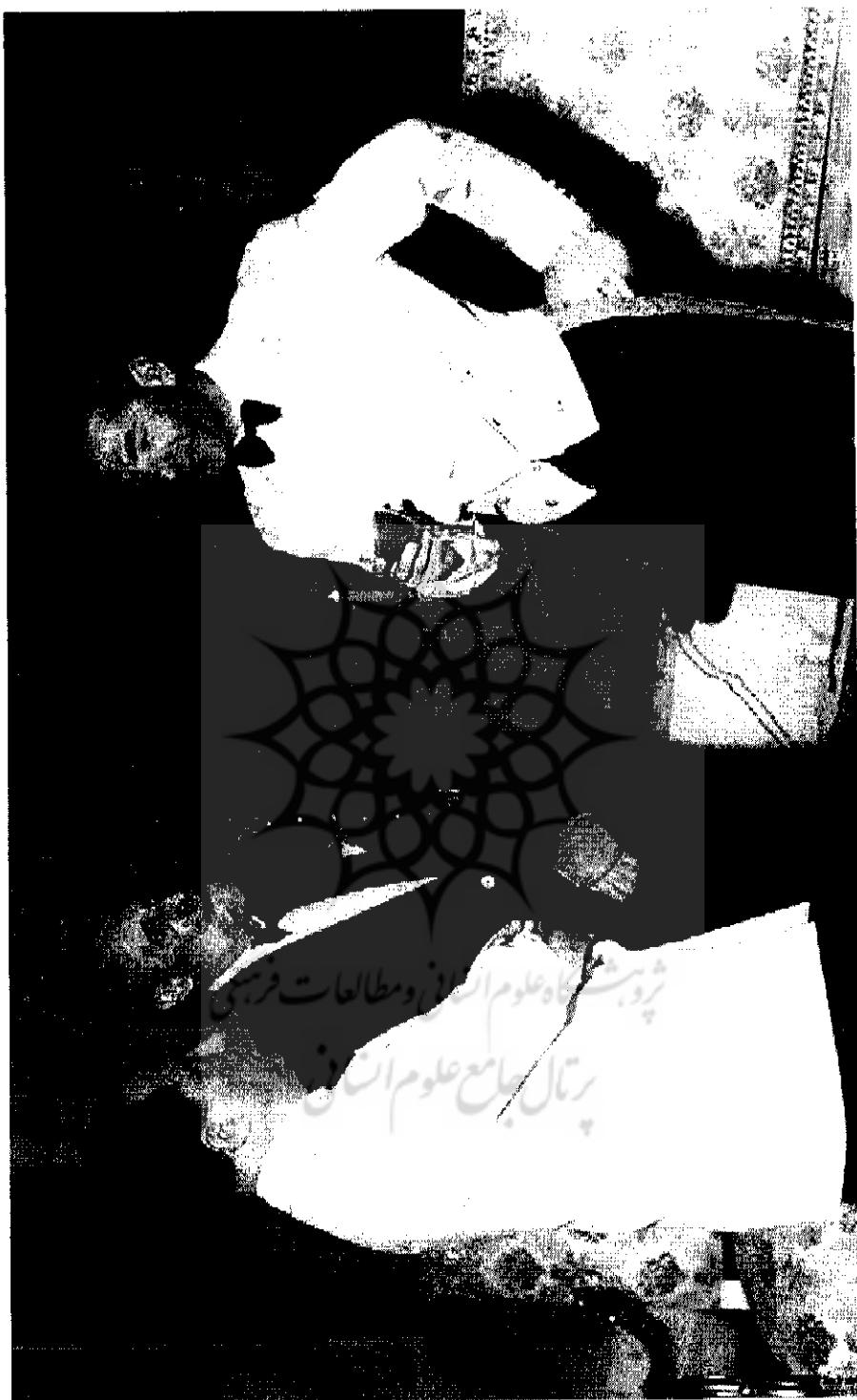
۳. درضا رفیع ۴. اردشیر زاهدی ۵. احمد رضا پهلوی ۶. عذرالله شریعتی ۷. مسعود رضا پهلوی ۸. مسعود رضا پهلوی ۹. مهرداد آقابایی ۱۰. علی امین

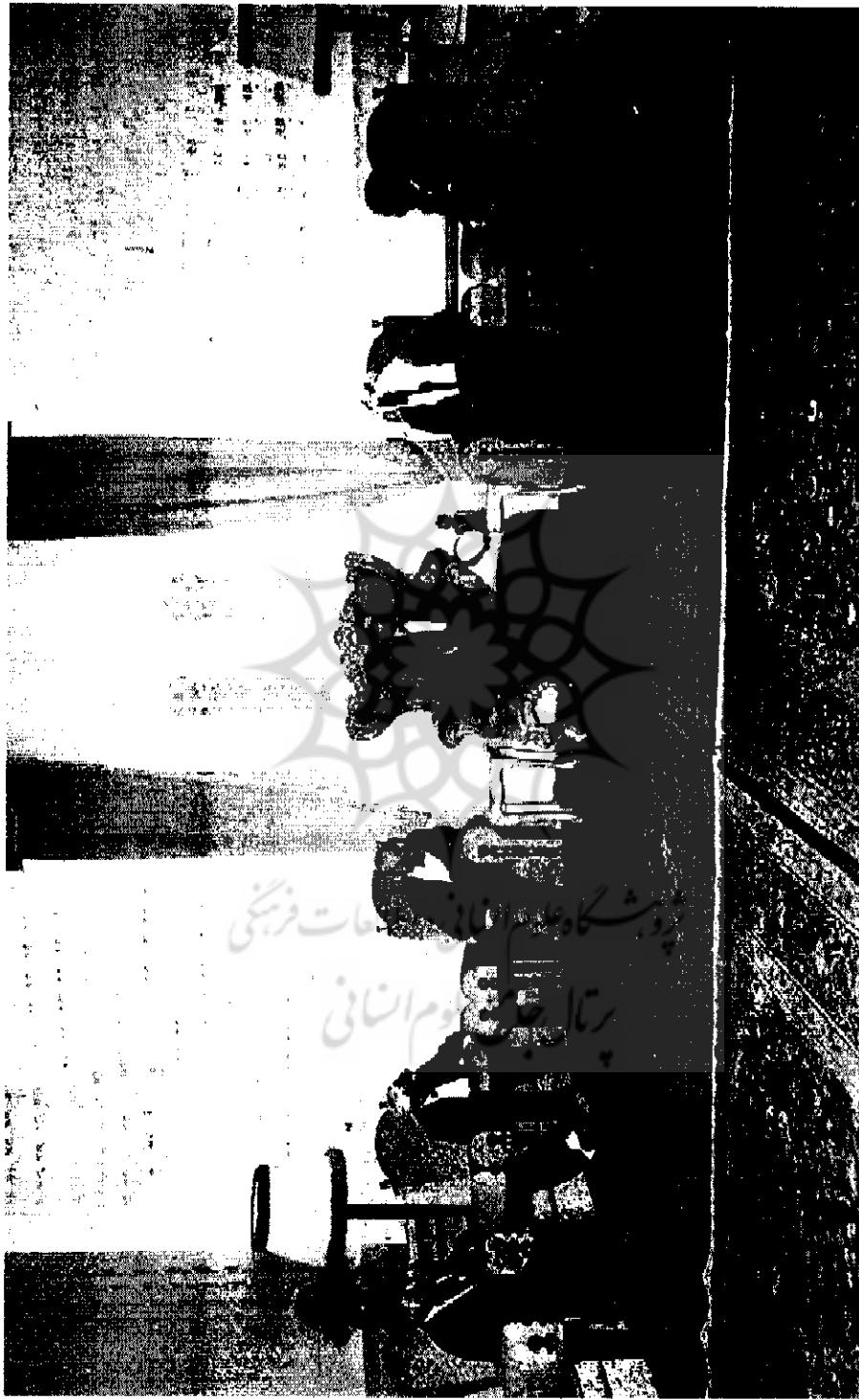
از هب و است: غضنفر علی خان سپهر پاکستان، رضا رفع، سید ضیاء الدین طبلابی در پیری به اتفاق سپهر پاکستان در ایران و عده‌ای از مقامات

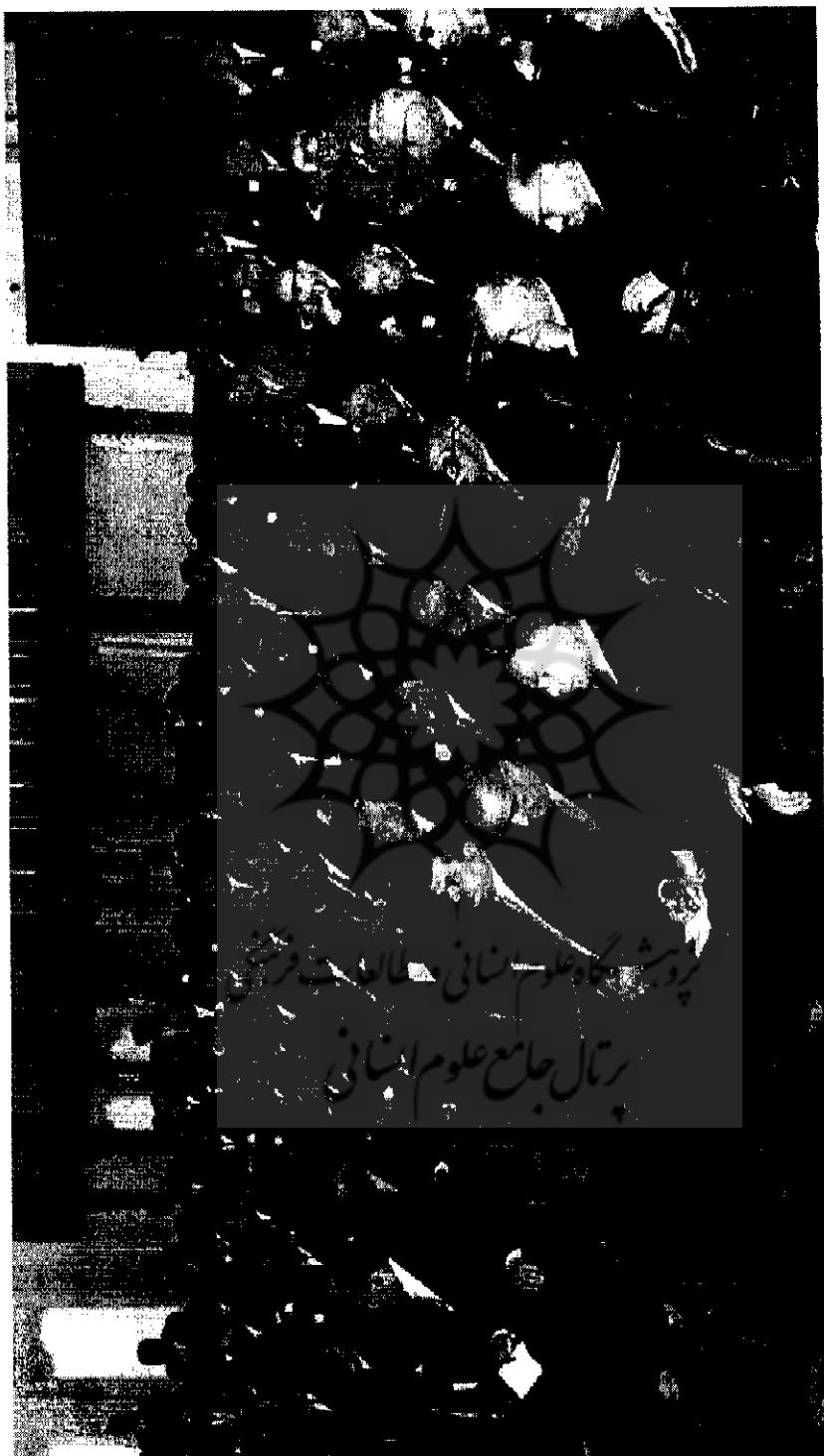
مصدرها بهلوي به اتفاق رضا رئي در حسن الكبير در جوانان شرك در يك همانى [۱۸۷۴-۷۸]

از جمیع بهداشت‌خواهان ایرانی، حسن اکبر رضا رفیع، امان‌الله ازدان، حسن تقی‌زاده، محمد رضا پهلوی، ملکی نصیل پادشاه مریستان، مهر بجهت اقبال، محسن صدر [۱-۲۹۳-آب]

بله مشترک مخطوبین شورا و سنا با حضور منوجهر اقبال پخت و داد و عدای از وزیران از جم به راسته داده داشتند و دیگر اول: ۱. فتح الله جلالی ۲. منوجهر اقبال ۳. قاسم اشراقی داده دویم: ۴. رضا رفیع ۵. حسن تقی زاده ۶. جواد بوشهری ۷. ابراهیم حکیمی ۸. اسدالله شمس ملک آرا ۹. عباس سعودی ۱۰. سید مالک رادیف سویه ۱۱. جمال امامی ۱۲. باقر بوشهری ۱۳. ابوالفضل عضد ۱۴. حسن طاقی ۱۵. محمد ساعد مراغه‌ای ۱۶. امیر اعلم رذیف چهاردهم ۱۷. امانت اللہ اولاد ۱۸. حسام الدین دولت‌آبادی ۱۹. اسکندر فخر زاده ۲۰. حسن سراج جهزاری ۲۱. رستم امیر خیار ۲۲. مصطفی قلی رامردیف بیهقی آخر کاظم شیعی داده داشتند: ۲۳. اصحاب اللہ نصیری

از چپ به راست: رضا رفیع، عباس آرام، اردشیر زاهدی | ۳۳۱۰-۱۶|

حاج آقا رضا رفیع به هنگام گفت و گو با نصیر عصار | ۲۹۶۹-۱۶|

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی